

Tárgy: közhatalmi szervek (bíróóságok stb.) tekintélyének lejáratása, eljárási szabályok megsértése, igényérvényesítés jogellenes módja, ügyvédhez méltatlan magatartás

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2024.F.227/8.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. január 20. napján tartott nem nyilvános tárgyaláson meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

300.000,- forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás [...] igazságügyi gépjármű közlekedési műszaki szakértő, szakmérnök bejelentésével vette kezdetét. A bejelentés mellékletét képezte a bíróság előtt folyó büntető perben /48. sorszámon felvett jegyzőkönyv kivonata.

A bejelentő előadta, hogy e jegyzőkönyvből szerzett tudomást arról, hogy „*az érintett ügyvéd egy ügyvédhez méltatlan kifejezéssel illetett és minősített (távollétemben), amely közel 45 éves pályafutásom alatt soha nem fordult elő.*”. A vonatkozó rész a következőket tartalmazza: „*Védő: Azt gondolja, hogyha belemegy az előtte járó autóba, akkor kevésbé sérül az utasa, mintha állóra fékezne a buszt. Ha gondolja kiszámolhatjuk, hogyha neki meg az autónak akkor nagyobb lesz a becsapódás és ezt ugye szívesen megbeszéltem volna ezzel az **elmebeteg szakértővel** is, aki ezt leírta.*” (az „elmebeteg szakértővel” vastagítva van). Kérte, hogy „előzetesen minősítsék” az esetet és ennek megfelelő eljárást folytasson le a Kamara.

A vezető fegyelmi biztos 2024. július 4-én az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte, melynek tárgya: ügyvédhez méltatlan magatartás kifogásolása.

A vezető fegyelmi biztos a 2024. július 4-én kelt határozatával felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét egyebek mellett arra, hogy az ügyben keletkezett releváns iratok (különösen a megbízási szerződést, letéti szerződést, hatósági és bírósági határozatokat stb.) 1 példányát elektronikusan köteles, az észrevételeit jogosult 8 napon belül megküldeni. A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke ugyanezen a napon kelt értesítésével tájékoztatta a bejelentőt az előzetes vizsgálat elrendeléséről.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában kifejtette, mi történt a tárgyaláson, és közölte, hogy az „*inkriminált megjegyzés egy fikciós teória volt a tanú felvetése alapján, nem szólt személyhez.*”, továbbá azt, hogy ez egy félreértés volt. A beadványában sajnálatát fejezte ki és elnézést kért, ha a szakértő, akit több, mint tíz éve ismer, a megjegyzést magára vette, az nem neki szólt és szó sincs arról, hogy ilyen megjegyzésekkel illené őt, vagy más szakértőt.

A fegyelmi biztos 2024. október 3-án kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett. A határozat szerint az eljárás alá vont ügyvéd [...] vádlott védelmét látta el a közúti veszélyeztetés büntette miatt indult büntető ügyben, amelyben a bejelentő igazságügyi gépjármű közlekedési műszaki szakértőként szakértői véleményt készített kirendelés alapján. Az eljárás alá vont ügyvéd a fenti eljárásban megtartott tárgyaláson az egyik tanú meghallgatása során az alábbiakat adta elő: „*Azt gondolja, hogyha belemegy az előtte lévő autóba, akkor kevésbé sérül az utasa, mintha állóra fékezne a buszt. Ha gondolja kiszámolhatjuk, hogyha neki megy az autónak akkor nagyobb lesz a becsapódás és ezt ugye szívesen megbeszéltem volna ezzel az elmebeteg szakértővel is, aki ezt leírta.*”. Az ügy megítélése a fegyelmi biztos szerint egyszerű - az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét vitató nyilatkozata ellenére is. Az eljárás alá vont ügyvéd azzal védekezett, hogy félreértés történt, valójában az hangzott el a részéről, hogy kíváncsi lenne olyan elmebeteg szakértőre, aki leírna egy olyan véleményt, ami az épp meghallgatott tanú meglátásaival azonos. Álláspontja szerint a jegyzőkönyv rövidítve, elnagyoltan, pontatlanul és értelmetlenül tartalmazza a nyilatkozatát.

Megjegyezte továbbá, hogy a bejelentő által adott szakvéleménnyel egyet is értett, így nem volt oka a bejelentő szakvéleményére vagy személyére nézve negatív kritikát megfogalmazni. Az eljárás alá vont ügyvéd védekezését azonban cáfolta a 48. számú tárgyalási jegyzőkönyv, mint közokirat. Egyrészt a jegyzőkönyv kijavítását, vagy kiegészítését az eljárás alá vont ügyvéd nem kérte, annak tartalmát a bírósági eljárás során nem vitatta. Ezen felül a jegyzőkönyv szerint a bíróság a tényállásban rögzített kijelentése miatt kifejezetten rendre is utasította, és felhívta a tárgyalóteremhez nem méltó magatartások és gyalázkodások mellőzésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd a jegyzőkönyv szerint ekkor sem közölte, hogy félreértés történt, illetve nem azt mondta, amit a bíróság hallott. Nem emelt kifogást a rendreutasításával és az ügyészi észrevétellel szemben sem. A határozatban rögzített tényállást, a szabályszegés tényét a közokirat tehát aggálytalanul alátámasztja. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kifogásolt magatartásával a határozatban felhívott normákat megszegte. A fegyelmi vétség megvalósítása a rendelkezésre álló iratok alapján egyértelmű, és a fegyelmi felelősség további bizonyítás felvétele nélkül is megállapítható.

A fegyelmi biztos szerint a rendelkezésre álló adatok és iratok alapján fennáll a gyanúja annak, hogy eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenység ellátása során több szakmai szabályt is megsértett, melyek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett közbizalom megingatására, illetve az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére alkalmasak.

Az eljárás alá vont ügyvéd a magatartásával megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) bekezdését, továbbá az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ.) 2.1., 12.1., 13.1. pontjai szerinti rendelkezéseket, és megvalósította az ügyvédhez méltatlan magatartás fegyelmi vétséget, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. A fegyelmi biztos az eset összes körülményeire tekintettel az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírság alkalmazását tartotta indokoltnak, melynek összegét a fokozatosság elvének szem előtt tartásával kérte megállapítani, és kérte továbbá az eljárás alá vont ügyvéd eljárási költségben való marasztalását is az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 40.2. b) pontja alapján.

A fegyelmi biztos az Üttv. 127. § (1) bekezdése és a FESZ 22.1. pontja alapján indítványozta, hogy a fegyelmi tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg, ugyanis annak jogszabályi feltételei álláspontja szerint fennállnak. Ha ezzel a fegyelmi tanács nem értene egyet, úgy indítványozta, hogy a fegyelmi tárgyalásra idézze meg az eljárás alá vont ügyvédet. Az esetleges további bizonyítási indítványokról a meghallgatását követően dönt. A bejelentőt a fegyelmi biztos értesítette a határozatáról.

.-.-.

A Fegyelmi Tanács elnöke az iratokat 2024. október 17-én vette át, és az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte; ez utóbbiról értesítette a bejelentőt, és az eljárás alá vont ügyvédet, egyebek mellett felhívva őt arra, hogy a fegyelmi biztos végindítványára tegye meg észrevételeit 15 napon belül.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételt tett, amelyben vázolta, hogy szerinte mi történt a büntető tárgyaláson valójában, melyet a jegyzőkönyv nem követett, a jegyzőkönyv hibás. Előadta, hogy részéről nem történt sértő megjegyzés a bejelentővel szemben, egyebekben kifejtette, hogy *„A jegyzőkönyvben a teljes mondat egészében értelmetlen, de különösen az ügyben fontos második mondatrésznek nincs semmi értelme és alapja, hiszen nem írta szakértő, hogy jobb nekimenni az autónak.”*, márpedig, ha ilyet nem írt a szakértő, akkor az *„ezzel elmebeteg szakértővel is, aki ezt leírta”*, mint közlés nem vonatkozhatott a bejelentőre, továbbá létező személyt nem nevezett elmebetegnek. Ezt a „hasonlat”-ot, mint „fikciót” a tárgyaláson elhangzó magyarázata közben használta, nem vitatva, hogy a „szakértő” szó és az „elmebeteg” szó egy gondolati egység részeként elhangzottak a szájából a büntető tárgyaláson. Allította, hogy kérte a jegyzőkönyv kijavítását. Felhívta a figyelmet arra, hogy nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közhiteles jegyzőkönyvet is emberek írják, akik akarva-akaratlanul tévedhetnek az értelmezésben, vagy téveszthetnek a leírásban, és feltehető a kérdés, hogy kinek van igaza: *„Az értelmetlen, magyartalan és főleg logikai bukfcencet tartalmazó mondatot rögzítő jegyzőkönyvvezetőnek, vagy nekem, aki világosan és logikusan előadtam, hogy mi és hogyan történt.”*. Álláspontja szerint a jegyzőkönyvben való korlátlan bizalom nem lehet a döntés alapja, és fenntartotta, hogy nem sértette meg a bejelentőt, és ez az ügy egy félreértésen alapul. Kifejtette, ha a Fegyelmi Tanács nem adna helyt a kifogásának, akkor tárgyalás tartása szükséges, ahová a büntető tárgyaláson jelen lévő védece és a hallgatóság megidézése indokolt, akiknek a nevét és a címét is közölte. Az észrevételnek nem képezte részét sem a jegyzőkönyv kijavítására vonatkozó kérelem, sem a kijavított jegyzőkönyv.

A Fegyelmi Tanács az ügyben tárgyalást tűzött ki, amelyre megidézte az eljárás alá vont ügyvédet és védencét, valamint a büntető tárgyaláson részt vevő H.B-t, és az indítványban bejelentett hallgatóságot. A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az idézésben egyúttal felhívta arra, hogy az általa hivatkozott jegyzőkönyv kijavítására vonatkozó kérését/kérelmét igazolja, érteve ez alatt, hogy csatolja be azt az iratot, amely az észrevételében írt állítását bizonyítja.

Az eljárás alá vont ügyvéd benyújtotta a /71. számú büntető tárgyalási jegyzőkönyvet a 2024. május 28. napján tartott bírósági tárgyalásról.

A kitűzött fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd, védece és H.B. tanúk megjelentek, a tárgyalás megtartásának akadálya nem volt.

A Fegyelmi Tanács elnöke, miután a tanúk elhagyták a tárgyalót, ismertette az iratokat. A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a fegyelmi eljárást elrendelő határozatot megkapta, megértette.

Kijelentette, hogy a fegyelmi felelősségét nem ismeri el, és az egész eljárás egy „*totális félreértés*”-en alapul, valamint azt, hogy a 2024. május 28. napján kelt jegyzőkönyvet azért csak 2025. január 6. napján küldte el a Fegyelmi Tanácsnak, mert neki ezt a jegyzőkönyvet nem küldte meg kérés nélkül a bíróság, és aznap el is akarta küldeni, amikor megkapta, de éppen nem működött a Kamara rendszere. Kijelentette továbbá, hogy a kérdéses szóösszetétel ti. „*elmebeteg szakértő*” az elhangzott a tárgyaláson, majd ennek kapcsán részletezte, hogy a büntetőeljárás alapja egy büntetőfőkezés volt, ennek mi volt az előzménye, a következménye, és ezt ő miként értelmezte a védenca jogi képviselőjében. Ennek során hangzott el az a büntető-tárgyaláson a balesetben részes buszsofőr részéről, hogy azért ment neki a védenca autójának, mert a BKV-nál van egy előírás, hogy vészfékeznit csak rendkívüli esetben lehet, ezért ő inkább nekiment az autósnek, és ez volt a jobb megoldás a vészfékezés helyett. Az eljárás alá vont ügyvéd ekkor mondta azt a buszsofőrnek, hogy ez nem igaz, és kíváncsi lenne, hogy melyik az az elmebeteg szakértő, aki ezt leírja. Állítása szerint a következő tárgyaláson kérte a jegyzőkönyv kijavítását. A következő tárgyalás az eljárás alá vont ügyvéd közlése szerint a 2024. május 28-i tárgyalás volt, amelynek jegyzőkönyvét utóbb csatolta. Előadta, hogy a jegyzőkönyv 2. oldal elején van az, amit ebben a körben előadott, hogy „*mi nem stimmel a jegyzőkönyvben*”, de „*akkor ez az elmebeteg rész senkit nem érdekelt*”, így ennek a kijavítását nem kérte. Arról pedig, hogy ezt rosszul jegyzőkönyvezték, arról nem tehet. A Fegyelmi Tanács elnöke ismertette a 2024. május 28. napján megtartott tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal első bekezdését. Azt az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy a bírósági jegyzőkönyv egy közokirat. Az elmeállapotról vonatkozó kijelentés valóban elhangzott, de ez egy fikció volt, és azt nem a bejelentőre mondta, sőt, az nem vonatkozott egyik szakértőre sem, az „*elmebeteg szakértő*” egy elképzelés, egy fikció, amelyet a bejelentő ok nélkül vett magára, nem tagadta azonban, hogy talán kicsit szerencsétlen szóhasználatról élt.

Célirányosan ezért nem kérte külön erre nézve a jegyzőkönyv kijavítását, mert nem gondolt arra, hogy ennek jelentősége van, és akkor még nem tudta, hogy a bejelentő fel fogja jelenteni a Kamaránál. Arra nézve, hogy a büntető tárgyaláson jelen lévő ügyész is megnyilvánult az „*elmebeteg szakértő*” kifejezéssel kapcsolatban - amelyet a Fegyelmi Tanács tagja szó szerint ismertetett a 2023. november 14-i jegyzőkönyvből - kifejtette, hogy nem mondta soha, hogy hamisan jegyzőkönyvezték volna az ügyész szavait, az ügyésznő azonban „*többször beszólogatott*” neki a tárgyaláson, de ez is hiányzik a jegyzőkönyvből, ahogyan a vádlott és a buszsofőr ordibálása is. Kijelentette, hogy a jegyzőkönyv kijavítását 2024 decemberében - amikor a jegyzőkönyvet megkapta - nem kérte. A büntető ügyben védenca bűnösségét a bíróság megállapította, ezért felfüggesztetett szabadságvesztést szabott ki, és járművezetéstől is eltiltotta. Az ítélet ellen fellebbezést nyújtottak be a védenca kérésére, másodfokon tárgyalás a közeljövőben lesz. A fegyelmi tárgyaláson a tanúk meghallgatását a Fegyelmi Tanács nem tartotta szükségesnek, tekintve a tárgyaláson elhangzottakra, és a rendelkezésre álló okiratokra. Sem az eljárás alá vont ügyvédnek, sem a fegyelmi biztosnak nem volt további bizonyítási indítványa.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végfelszólalásában a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján változatlan tartalommal tartotta fenn az eljárást kezdeményező határozatban írtakat mind a minősítés, mind a tényállás tekintetében. Kifejtette, hogy közokirat áll rendelkezésre a szabályszegésről, és az eljárás alá vont ügyvéd önmagának ellentmondó nyilatkozatokat tett. Volt, hogy azt mondta, hogy nem kérte a kijavítást, de arról is beszélt, hogy kérte, de nem javították ki megfelelően, illetve a májusi tárgyaláson kérte, de most derült ki számára, hogy nem javították ki.

Aztán azt mondta, hogy nem is kellett kérnie, mert irreleváns volt, ugyanis amíg a bejelentő nem tett bejelentést, addig nem is volt ez lényeges. A novemberi tárgyaláson semmilyen nyilatkozatot nem tett az eljárás alá vont ügyvéd, hogy ő nem ezt mondta, hogy félre lett értve, pedig az ügyész és a bíró is felszólította őt, hogy ne viselkedjen így, ne gyalázkodjon és erre nem érkezett semmilyen reakció az eljárás alá vont ügyvédtől. Az egyébként alaptalan, hogy ezzel senkinek nem volt problémája, az ügyész szóvá is tette a szóhasználatot, és az nem lehet, hogy ez is tévesen került jegyzőkönyvbe. Az eljárás alá vont ügyvéd erre az ügyészi szóvá tételre nem mondott semmit, és sem a novemberi, sem a májusi jegyzőkönyv kijavítását sem kérte. Most így utólag próbál tehát magyarázatot adni, de azt ellentmondásosan teszi. Egyebekben, ha a bejelentőről, vagy bárki más szakértőről beszélünk, akkor sem engedhető meg ilyen kifejezés. Ez egy nagyon súlyos magatartás, ami az ügyvédi kar tekintélyét rombolja.

A fegyelmi biztos kérte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét a fegyelmi tanács állapítsa meg. A büntetés kiszabása körében pedig pénzbírság kiszabására tett indítványt, azzal, hogy enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást, és azt, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik az eljárás alá vont ügyvéd. Súlyosító körülményként arra hivatkozott, hogy korábban egyszer írásbeli megrovásban részesült, továbbá ennek a fegyelmi vétségnek a tárgyi súlya jelentős és gátolni kell az impulzív megnyilvánulásokat. A pénzbírság mértékére kérte, hogy azt középértékben állapítsa meg a Fegyelmi Tanács és kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet az eljárási költség viselésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztos indítványa ismeretében kijelentette, hogy nem ért egyet azzal, hogy nem védekezett konzekvensen, továbbá állította azt, hogy nem követett el semmit, fegyelmi vétséget nem valósított meg. Kifejtette, hogy mondott ugyan egy szerencsétlen szóösszetételt, de ezzel nem okozott semmilyen kárt az ügyvédségnek. A bejelentő azért tett bejelentést, mert ő magára vette ezt a szerencsétlen kijelentést, és nem azért, mert az ügyvédséget, vagy a szakértőket megsértette volna. Ezt ő saját maga miatt tette. Kijelentette, hogy azért nem tett kijavítás iránti kérelmet, mert azt gondolta, hogy leírja majd, hogy mi történt, és akkor ezt mindenki megérti.

Meglátása szerint jogi ügyben azt kell vizsgálni, ami miatt megtették a bejelentést és azt nem szabad kiterjesztően értelmezni. Jelezte, hogy nem tisztességes úgy értelmezni a kérdéses mondatot, ahogyan azt a fegyelmi biztos tette.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd [...] vádlott védelmét látta el a bíróság előtt közúti veszélyeztetés büntette miatt indult büntető perben, melyben a bejelentő igazságügyi gépjármű közlekedési műszaki szakérőként szakértői véleményt készített kirendelés alapján. Az eljárás alá vont ügyvéd e perben 2023. november 14. napján megtartott tárgyaláson az egyik tanú meghallgatása során az alábbiakat adta elő: *„Azt gondolja, hogyha belemegy az előtte lévő autóba, akkor kevésbé sérül az utasa, mintha állóra fékezné a buszt. Ha gondolja kiszámolhatjuk, hogyha neki megy az autónak akkor nagyobb lesz a becsapódás és ezt ugye szívesen megbeszéltem volna ezzel az elmebeteg szakértővel is, aki ezt leírta.”.*

A bíró a tárgyaláson figyelmeztette az eljárás alá vont ügyvédet a tárgyalás rendjének megtartására, és felhívta arra, hogy tartózkodjon a tárgyalóteremhez nem méltó és egyébként is gyalázkodó kijelentésektől. A tárgyaláson jelen lévő ügyész észrevételezte, hogy megengedhetetlen ez a stílus egy védőtől, és nem lehet egy szakértőt elmebetegnek nevezni.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy „az elmebeteg szakértővel” kijelentés a bírósági tárgyaláson elhangzott. Az eljárás alá vont ügyvéd a jegyzőkönyv kijavítását nem kérte.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa a fegyelmi vétség megállapítására alapos.

Az Üttv.107.§ a) pontja értelmében: „Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy ...”.

Az eljárás alá vont ügyvéd az alábbi normákat szegte meg:

Az Üttv. 1 § (1) bekezdése szerint „Az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül - az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita - lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.”, a (3) bekezdése szerint „Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”

Az ÜESZ. 2.1. pontja szerint „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselőt ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.”.

Az ÜESZ.12.1. pontja szerint „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a kamarai szervek szabályzatait és határozatait tevékenysége folytatása során köteles betartani.”.

AZ ÜESZ.2.5. pontja szerint „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója betartja a közhatalmi eljárások rendjét, és tiszteletben tartja a közhatalmi szervek méltóságát.”.

Az ÜESZ.13.1. pontja szerint „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.”.

Az eljárás alá vont ügyvéd bíróság előtt tett kijelentésében annak akárcsak feltételezésével, hogy az igazságszolgáltatásban részt vevő igazságügyi szakértő elmebeteg lehet szakértői szakvéleménye miatt, részben súlyosan sérti a bíróság méltóságát, részben teljes joggal vált ki ellenérzést mind a bíróban, mind a jelen lévő ügyészben, mind bármely igazságügyi szakértőben, így a bejelentőben is, mégpedig attól függetlenül, hogy a kijelentés címzettje beazonosítható személy-e, vagy nem. A Fegyelmi Tanács megítélése szerint a fenti kijelentés minden, az ügyvédi hivatás eljárási normáival tisztában lévő ügyvédben is ellenérzést vált ki, különös tekintettel arra, hogy szakértőre - vagy az igazságszolgáltatás bármely más résztvevőjére - irányuló gyalázkodó kijelentés, különösen bírósági tárgyaláson megtéve azt, megengedhetetlen, amellet, hogy ez nyilvánvalóan ellentétes a megbízó érdekeivel is.

Az eljárás alá vont ügyvéd e magatartásával 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Magatartása következményét ugyan nem kívánta, de annak következményébe – a bíróság méltóságának megsértése, igazságügyi szakértő gyalázásával, mint az igazságszolgáltatásban részt vevő személy a méltóságának a megsértése – belenyugodott; maga adta elő, hogy szerencsétlen volt a kijelentés, amely azonban számára jelentőséggel csak akkor bírt, amikor a bejelentő a kijelentést magára véve bejelentéssel élt a Kamara felé, korábban nem.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos indítványával szemben - figyelemmel az elkövetés 2023. november 14-i időpontjára - nem értékelte enyhítő körülményként az időmúlást, azt azonban igen, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Súlyosító körülményként értékelte, hogy egyszer már írásbeli megrovásban részesült, továbbá a megállapított fegyelmi vétség súlyát, amelyet a fegyelmi biztos indítványával egyezően a Fegyelmi Tanács is jelentősnek tart.

A Fegyelmi Tanács egyetértett a fegyelmi biztos indítványával a büntetés neve tekintetében, ami pénzbírság, azonban nem értett vele egyet abban, hogy azt a középértékben állapítsa meg a Fegyelmi Tanács.

Az Üttv.109.§ (2) bekezdés a) pontja szerint „A pénzbírság összege - a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével - a) ügyvéd, kamarai jogtanácsos és európai közösségi jogász esetén egymillió forintig, ... terjedhet.”.

E rendelkezés alapján a pénzbírság összegének középértéke ötszázezer forint, mely összeget a Fegyelmi Tanács nem tartott indokoltnak. A Fegyelmi Tanács megítélése szerint pénzbírság kiszabott összege áll arányban a vizsgált fegyelmi vétséggel; az összeg meghatározásánál a Fegyelmi Tanács nyomatékkal volt figyelemmel a feltárt enyhítő körülményre, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére és a fokozatosságra, valamint arra a speciális preventív célra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tartózkodjon a későbbiekben e fegyelmi eljárásban vizsgált impulzív magatartástól tárgyalóteremben.

A Fegyelmi Tanács felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi, s e határozat véglegessé válásától számított egy év elteltével vehető ügyvédi kamarai nyilvántartásba az eljárás alá vont ügyvéd.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv.142. § (2) bekezdése, és a FESZ 40.2.a) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. március 21. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 227.)